

Venstre vil holde op med sine forsøg på at få privatiseret skovene, de bestræbelser skal nok fortsætte alligevel. Det er det meget klare signal, hr. Vesselbo udsender i sin pressemeddelelse fra Ritzau.

Den anden ting er, at hr. Søren Gade flettede det lille ord »aktuelle« ind. I forslaget til vedtagelse står der, og det er jeg glad for, at skovprogrammet ikke indeholder planer om udstykning af byggegrunde i skove og ikke indeholder planer om privatisering af statsskovene, men det drejer hr. Søren Gade så til »ikke aktuelle planer«. Med andre ord: Det står ganske vist ikke i vedtagelsen, men vi kan alligevel godt finde på det om et halvt eller et helt år.

Kl. 15.35

Det er dét, der er problemet, og det er årsagen til, at vi har fået en meget lang og hidtil desværre uafklaret debat om, hvad der egentlig er regeringens hensigter. Jeg synes altså, det havde tjent Venstres ordfører og ikke mindst ministeren til ære, hvis de var gået op og havde svaret klart på de spørgsmål, vi stillede, og jeg forstår ikke, hvorfor man ikke simpelt hen er gået herop og har svaret klart på dem. Men nu må vi jo vente, til ministeren kommer herop til sidst, så må vi jo se, om der kommer et klart svar.

Vores forhåbning fra Enhedslistens side er, at vi kan afslutte denne debat med en vedtagelse, der fjerner utrygheden omkring de danske skove. Den er jo blevet skabt, den har bestået, og den er desværre blevet skabt igen med de signaler, som hr. Søren Gade og hr. Vesselbo har udsendt i løbet af det seneste døgn. Jeg troede faktisk, at sagen var klar, og at vi med forslaget til vedtagelse havde sikret de danske skove, og derfor synes jeg, det er ærgerligt, at der udsendes disse tvetydige signaler om et tilbagefald.

Jeg håber stadig, at debatten vil ende lykkeligt, og det vil jeg i hvert fald fortsat arbejde ud fra.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, at denne debat har fået en nærmest religøs drejning, og det skyldes jo desværre nok, at oppositionen ikke har tillid til ministeren, for jeg kan ikke forstå, at det behøver at være helt så firkantet, som oppositionens ordførere på venstre side af mig gør det til.

For mig at se er skove trods alt ikke en uerstattelig ressource; det kan de ikke være. Det er nok muligt, at man kan sammenligne dem med kronjuvelerne, men det skulle jo være, fordi der er lige så få, der går ud i skovene, som ser kron-

juvelerne. Det kan godt være, der er et sammenfald her, det skal jeg ikke afvise, for der er vist ikke overrendt ved kronjuvelerne og heller ikke i skovene.

Så sent som i søndags sad vi nogle venner sammen. Vi bor på hver sin side af en dejlig ådal, og dem fra den anden side vidste da, at der kun var to familier i den landsby, der ligger derovre, der nogen sinde gik en tur i skoven, og på vores side af åen er det kun min kone og mig, der går en tur i den skov, og så kommer der så nogle enkelte byfamilier. Men det er ikke mange, så skovene bliver ikke overrendt, men derfor skal de alligevel være der, og de har en utrolig værdi. Men det er, som om der er lidt mere romantik om skovene, end der er belæg for, når man ser på, hvordan folk egentlig udnytter og bruger dem i det daglige.

For mig er der ingen tvivl om, at det, det handler om, er, at vi skal udbygge vore skove og udbygge hele vort skovareals herlighedsværdier og naturværdier. Men det er ikke mere firkantet for mig, end at man sagtens kunne finde et sted i en skov, hvor det ville være rimeligt og naturligt, at man byggede lidt, hvis det var aktuelt, f.eks. i nærheden af en by. Der skulle selvfølgelig være nogle strenge krav til, hvad det handlede om, og det er jo et spørgsmål om planlægning, planmyndigheder, administration og godkendelsessystemer osv. Det kunne f.eks. være noget om, som ministeren sagde, at man skal plante to-tre gange så meget, og man kunne oven i købet stille krav til en kommune om, at den skulle nyplante, 10 år før den begynder at udstykke et andet sted. Det er jo ikke lige meget, hvor gammel skoven er, en ny skov har jo ikke samme værdi som en gammel skov.

Der kunne laves mange skønne ting, og man kunne også forestille sig, at en kommune plantede skov med henblik på senere at bygge i den. Man kunne forestille sig mange ting, men det handler om administration og regler for det, og det er på det punkt, oppositionens ordførere ikke har tillid til den nuværende regering. Det er selvfølgelig beklageligt, men jeg synes bare, det giver anledning til, at det kom til at lyde lidt firkantet.

Jeg går ikke ind for salg af statsskove, og det er af den enkle grund, at det simpelt hen er en rigtig dårlig forretning at drive skove. Derfor er det bedst, at det offentlige har skovene, for så ved vi, at man beholder dem, og så kan vi jo også selv bestemme, hvilke krav der skal stilles til skovens driftstyper osv. Det er klart, at vi har